

holder sig indenfor Overenskomstens Ramme. Den højtærede Indenrigsminister gjorde jo heller ikke noget Forsøg paa at vise, at de gik ud over Overenskomstens Ramme. Jeg har sagt tidligere og ogsaa i Dag, at den Overenskomst, som blev sluttet 4. April, og det Valglovsforslag, som den højtærede Indenrigsminister har fremsat paa dette Grundlag, følte jeg mig ikke tiltalt af. Jeg holder ikke af den Maade, men jeg har bøjet mig for den, og derfor har jeg holdt mine Forslag indenfor Overenskomstens Ramme. Det tror jeg, alle skal indrømme, og det skal den højtærede Indenrigsminister ogsaa komme til at indrømme. Om han vil gøre det her i Dag, skal jeg lade være usagt; men Tiden skal nok give mig Ret i mine Betragtninger i saa Henseende.

Jeg skal derefter vende mig noget til de Realitetsbetragtninger, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte overfor mine Ændringsforslag. Jeg kan i Virkeligheden gøre dette meget kort, fordi den sidste ærede Taler, det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke), jo i Virkeligheden baade godt og grundigt har gendrevet Indenrigsministerens Indvendinger baade imod det bundne Omvalg og imod det at udskille København og Frederiksberg fra det øvrige Land. Den højtærede Minister havde ladet Statistisk Departement foretage en Række Beregninger over Valgene i 1906, 1909, 1910 og 1913, og Resultatet af disse skulde vise, at med den Befolkningsforøgelse, vi har — den er, om jeg ikke husker fejl, for Hovedstadens Vedkommende beregnet til $1\frac{3}{4}$ pCt. —, vilde der ikke i Løbet af de første 40 Aar bevirkes nogen Forskydning og maaske ikke en Gang i de første 60 Aar. Ja, det er jo med meget langt Sigt, kan jeg nok forstaa, disse Beregninger er foretagne. Men hvordan det skal kunne rime sammen med en Bemærkning, fremsat af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Børgbjerg), om, at København gennem dette Lovforslag faar 3—4 Mandater for lidt i Forhold til sit Folketal, det bliver grumme vanskeligt at forstaa, synes jeg. Som jeg har peget paa i mit første Foredrag, giver Lovforslaget de 25 Kredse i København — eller de 18 Kredse med 7 Suppleringsmandater — et gennemsnitligt

Indbyggerantal af 22,376 — tror jeg, det er —, medens Gennemsnittet for det øvrige Lands Vedkommende er 19,266, med andre Ord, der er en Forskel i det gennemsnitlige Indbyggerantal i Kredsene i København og det øvrige Land paa ca. 3,100. Disse godt 3,000 Indbyggere i hver Kreds, taget i 25 Kredse, bliver tilsammen ca. 75,000 Indbyggere. Det er disse overskydende Stemmer, som kommer til at virke ude i Landet og for de forskellige Partiers Vedkommende bliver medbestemmende om, hvor mange Tillægsmandater de respektive Partier ude i Landet skal have. Det er det virkelige Forhold. Det kommer man ikke udenom ved nok saa mange Beregninger, de være saa udførte i Statistisk Departement eller andetsteds. En ganske simpel, jævn Betragtning af dette Forhold vil gøre det indlysende, at netop fordi Folketallet i Kredsene her i København er større end i det øvrige Land, vil de overskydende Stemmer komme til at gøre sig gældende ude i Landet, hvis man ikke tager den Adskillelse, som jeg gennem mit Ændringsforslag har gjort mig til Talsmand for.

Den højtærede Minister sagde endvidere, at hele dette Spørgsmaal havde ikke nogen stor Betydning, men naar han var gaaet til den af ham foreslaaede Fremgangsmaade, havde han haft en anden Grund: han vilde hindre, at flere end de 25 Mandater gik til København. Tænk, sikken et Hensyn mod det øvrige Land! Den højtærede Minister vilde hindre, at København fik mere end 25 Mandater. Men bagefter sagde den højtærede Minister: Hvis vi tænker os, at vi først fordele de 115 Mandater paa Landet, saa vilde de overskydende Stemmer ude fra Landet komme til at virke her i København. Jeg forstaaer ikke, hvordan den højtærede Indenrigsminister kan rime denne Udtalelse sammen med de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, og sammen med sine egne tidligere Udtalelser. Naa, men i det hele taget lod det ikke til paa den højtærede Minister, at hele dette Spørgsmaal om at skille København og Frederiksberg ud fra det øvrige Land betød saa overordentlig meget. Det skinnede egentlig igennem, at han godt kunde tænke sig maaske at